ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני כריתות י.

בטומאה מה לי א"ר יהודה. מי איכא מלאת לשני לענין ימי טוהר כפ[1]: כו[2] **לא קאמר ר"י אלא לענין קרבן.** הוא דליכא מלאת לשני לענין הוא דלא וכתוב זמן קרבן דלאחון טלר: **אכל לענין טומאה וטהרה.** מוהה לעלמו לבד אותן של דאחון וקרבאן ימי הטומאה על שמו ומטולקין ממלאת של דאחון: כז[3] **ומיפסקא טומאה דשני.** אם ימי טוהר של דאחון וממלא ימי טוהר דדאחון דהא מלאת דדאחון א"ש דלא מליגן ליה לר' יהודה דהוה עיקר והדר מני שמונים כפ[4] ימים ימי טוהר לשני: **אי דלמא תומרא אים ליה.** לאפוקי לקרבנות כפ[5] ויהיה ימי טומאה וימי טהרה לשני משמע

בטומאה מה לי א"ר יהודה מי אמרינן עד כאן לא [6] קא"ל ר' יהודה ולד שני כמאן דליתיה דמי אלא לענין קרבן כיון דלא יצאה [7] שעה שראויה להקריב בה קרבן הואיל וכן ולד שני כמאן דליתיה דמי [8] אבל לענין טומאה וטהרה אימא סבירא ליה כמאן דאיתיה דמי ומפסקא טומאה דשני ומטלא יומי טהרה דראשון והדר מונה יומי טהרה לשני [9] או דלמא לרבי יהודה חומרא הוא דאית ליה אבל הכא קולא הוא וקולא ליה ליה אמר רב הונא מסורא ת"ש

[10] יולדת [11] שוחטין וזורקין עליה ביום מ' לזכר וביום שמונים לנקבה [12] [13] עד כאן טמאה היא ואמר רב חסדא הא [1] מני ר' יהודה הוא דאמר ולד שני כמאן דליתיה דמי [2] ואי אמרת בטומאה ס"ל לר' יהודה ולד שני כמאן דאיתיה דמי היכי שחטינן עלה ביום מ' לאורתא נמי לא מציא אכלה אלא לאו ש"מ לטהרה ולטומאה [3] ס"ל לרבי יהודה ולד שני כמאן דליתיה דמי לעולם אימא לך לטומאה ולטהרה סבירא ליה לרבי יהודה דולד שני כמאן דאיתיה דמי [4] וכי תניא ההיא בפסח הבא בטומאה ומי אכלה והתנן [5] פסח הבא בטומאה לא יאכלו ממנו זבים וזבות נדות ויולדות ההיא [6] לא אכלי כי לא טבילן כי תניא ההיא דשוחטין וזורקין עליה דהא טבלה א"ה משמיני דיליה הוא דחזיא משמיני לא חזיא [7] קסבר טבול יום דזב כזב דמי אי הכי ביום מ' נמי לא חזיא [8] לאיי ביום מ' חזיא קסבר מחוסר כפורים דזב לאו כזב דמי ולרבא [9] דאמר מחוסר כפורים דזב כזב דמי הא [10] מתנייתא היכי מתרץ לה אמר רב אשי רבא [11] מתרץ לה ביום מ' ליצירת זכר וביום שמונים ליצירת נקבה ור' ישמעאל היא [12] דאמר לזכר מ' ואחד לנקבה שמונים ואחד [13] סוף סוף תיפוק לי דטמאה היא משום נדה בלידה יבישתא [14] אי הכי מאי למימרא מהו דתימא [15] אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם "קמ"ל [16] דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם א"ר שמעיה ת"ש [17] ששים [18] יכול בין רצופין בין מפוזרין ת"ל יום מה יום [19] רצוף אף ששים בולן רצופין מני [20] אלימא רבנן מי אית לרבנן מפוזרין אלא לאו רבי יהודה היא ומדקא יהיב לה ששים רצופים בהדי הדדי ש"מ חומרא אית ליה לר' יהודה קולא לית ליה לא [21] לעולם רבנן היא והכא במאי עסקינן [22] ליולדת זכר מתוך שמונים של נקבה סוף סוף שלמין יומי דקדמאה ועד [23] כאן דבתראה לא שלמין דהא רבנן [24] הולד שני מנו אלא משכחת לה לרבנן ביולדת תאומים נקבה קדמייתא וזכר בתראה וכגון דילידתיה לזכר בתראה בעשרים ליומי טהרה דבעיא מינקט ליה שבעה יומי טומאה דלידה [25] תאומים נקבה וה"ק יכול היכא דילדה תאומים נקבה מעיקרא וזכר לבסוף תפסיק טומאה דלידה במיצעי ונימני לה ששה וששים מפוזרין ת"ל יום מה יום כולו רצוף אף ששים כולם רצופין אמר אביי ת"ש [26] שלשים יכול בין רצופין בין מפוזרין ת"ל יום מה יום כולו רצוף אף שלשים רצופין מני הא אלימא רבנן ומי אית להו לרבנן

מפוזרין

ביום מ' [14] ליצירת זכר. אף שאין יכולין לידע יום מרבעים ליצירה דהלת שבעת זרע שוהה לקלוט פעמים עד שלשה ימים ומיהו שמואל היה נקי כדאמרינן פרק המפלת (נדה מה:) שאמר שמואל דרך נוגעיה:

קא משמע לן. פירוש אפשר לפתיחת הקבר בלא דם והכי פשיט בשאלתות דרב אחאי [1] מהאי דהכא מדשוחטין חורקין:

מכלל

[2] יולדת תאומים היום אחד ושני לאחר יום אחד נקבה כגון שהאריכה לילדה אחר ולדה שני ולא הוצרכה לילדה אלא ביום מ' ולזכר ביום מ' ולנקבה ביום ק' ולא הוצרכה לילדה אלא ביום מ' ריל מ' ולנקבה ביום ק' ולא הוצרכה לילדה אלא ביום מ' ריל מ' [3] דיפי טוהר דזכר ודנקבה [4] חדא הסיר ומחדיר טבול יום דזב כזב דמי והיא טבולת יום אורך עד מ"א לזכר ומ"א לנקבה הסיר ומחדיר ביום: [5] כפרה דהיא אינה מביאה כפרתה עד יום מ"א לזכר ומ"א לנקבה וקס"ר: [6] [7] עי' בחדושין: [8] לה לימי טהרה דראשון שנמאס: [9] עי' בחדושין: [10] תיבות דלדיריה ראשון נמחק: [11] עי' בחדושין: [12] מחיבות דקולא עד הסיר בס"ר ליתא: [13] ועד כגון מ' אות ש' נמחק: [14] הנכר ראי"ב לא שלמי מ' דימי טוהר דאי"ב חוץ מ' דנקבה וכיון דלזכרן מלא שני מנין לא משכחת מפוזרין ראי"ב הדרא קושיא לדוכתיה למאי

[15] לא קאמר ר' תיבות קא"ל נמחק: [16] יצאה בשעה שהאריה: [17] ע"י בחדושין: [18] לנקבה וקשיא לן ביום מ' לזכר ויום מ' לנקבה דעד: [19] הא. מ"א הא מתניתא הניא דר' יהודה היא: הא כמי ר"י היא דאמר בר. ורא דקתני יולדת שוחטין וזורקין עליה ביום מ' לזכר ומ' לנקבה בתאומים איירי וכגון שילדה ולד שני לפתחתו של ראשון וביום מ' לזכר ומ' לנקבה דקתני אשני קאי דהייגו מ"א ומ"א דראשון ולשני כמאן דליתיה דמי. תוס': [1] ואי אכרת כי אלא ש"מ לטומאה ולטהרה ס"ל לר"י דולד שני כמאן דליתיה דמי. ומי ולא מציגו טהרה לשני כלל והיינו כלישנא בתרא דאי (דילמא) (נימא) כמי (רש"י) [ר"ן] ולפרש"י לא פשיט מה דמיבעיא ליה. תוס': [2] ולטומאה נמי ס"ל: [3] כי תניא ההיא בפסח הבא בטומאה. יומם מ' לאו דוקא אלא אכלן כי: [4] חזיא דקסבר טבול: [5] חזיא דהא מחוסרת כפרה לאי ביום מ' חזיא דקסבר בחוסר: [6] הא כתיתיה היכי אות ר' נמחק: [7] עי' בחדושין: [8] סוף סוף תיפוק לי דטמאה משום נדה. מצי לאוקמא דקיימא כימי ויבה דילדה בקרוב ריש קרשי לנפלים. תוס': [9] עי' בחדושין: [10] קמ"ל אר"ש תיבות דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם נמחק: [11] עי' בחדושין: [12] יום כולו רצוף: [13] [14] עי' בחדושין: [15] עפקינן ביולדת זכר בתוך שמתים שלו: [16] יעד כגון דבתראה לא שלמין ובהא רבנן: [17] חיבות תאומים נקבה נמחק: [18] טוהר אי לא: [19] תיבות לא קאמר ר"ש נמחק: [20] הכיפסקא יכי טומאה: [21] שמעיים ימי טוהר הוכה: [22] שמעיים ימי נמחק: [23] לקרבנות וגם טומאה נמי הוקרא אית ליה דיהיב: [24] משעת ליידתו ואילך אות ה' נמחק: [25] נמי אמרי כמאן: [26] דהא קא מכשרת חיבות אם כן ל"ש: [1] בפרה שהרי אין מביאה קרבנותיה עד מ"א יום הס"ר: [2] עליה הפסח אפילו היא מחוסרת כפרה בשביל השני ולאחר: [3] כפרתה על הראשון ותאכל: [4] שלו השלמת תתחיל לימי אות ה' נמחק: [5] דליתא לשני דמי כלומר לגרים תאומאה לראשון תתחיל ולהאריך ימי טוהר של ראשון אחרי ימי טומאתו של שני ועלים: [6] וטהרה של שני לענין אות ר' נמחק: [7] מיתוקמא כלומר בתאומים אלא בכל ולדות העלבה כדס"ד מיקמא שלא ילדה אלא בכה ביום מ' ריל מ' [8] דיפי טוהר דזכר ודקשיא [9] חדא הס"ר ומחדיר טבול יום דזב כזב דמי והיא טבולת יום אורך עד מ"א לזכר ומ"א לנקבה הס"ר ומחדיר ביום: [10] כפרה דהיא אינה מביאה כפרתה עד יום מ"א לזכר ומ"א לנקבה וקס"ר: [11] [12] עי' בחדושין: [13] לה לימי טהרה דראשון שנמאס: [14] עי' בחדושין: [15] תיבות דלדיריה ראשון נמחק: [16] עי' בחדושין: [17] מחיבות דקולא עד הס"ר בס"ר ליתא: [18] ועד כגון מ' אות ש' נמחק: [19] הנכר ראי"ב לא שלמי מ' דימי טוהר דאי"ב חוץ מ' דנקבה וכיון דלזכרן מלא שני מנין לא משכחת מפוזרין ראי"ב הדרא קושיא לדוכתיה למאי

[20] אינטריך קרא פפחדרין לרבנן הס"ר תיבות וכיון דיבינן לולד שני משום דלא נמחק: [21] שנתעברו בעשרים ליומי טהרה דנקבה עשרים אות ל' נמחק:

מסורת הש"ס

[1] תוס' דפפחים ס"ז ה"ר. [2] כ"מ ריטבא ס"ב. [3] בכורות ל"ב. פפחים מ"ז. [4] [5] (וכתוס' ח: ופס לר' רפ ונן כ"מ"ש תוס' שם מכן כתוס' זמנים ל"ב: ד"ה ר' יוחנן וכו' מיהא דגרס רבא). [6] מה ל. [7] (שם מ"ז: סכ: ל"מ. מו.). [8] (מה ל"ח. ש"ע). [9] כש"מ: גיטין. [10] דרבנן לולד שני מוקין מ' מי לא כר. ש"ע. [11] (פרשת חודש מר פ"ב).

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה סוף סוף לא מצמלת מכל. נ"ב כתוכר תולת דעבלמו יומי מנים לקרבן ליה מעבלמו יומי לתמיים דהכי עכשיו מלמנו שמונים מי: (ב) באי"ר ומכן דמנינן לולד שני לתרבנן לא מצמלת מחמיהן:

גליון הש"ס

גמ' קס"ל דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם. מלמנר הרשב"ם בתר"ש הוכא בכ"ר רפי' קמ' מתוכר ביכר לי הגי' רפי' קס"ל ולר' מנחר לוחמי מפתח שפי פתח מא' לא נפתח עפי':

מוסף רש"י

פפח הבא בטומאה. שנטמאי ריב לכר כמת ובמו פפח כטומאה. לא יאכלו ממנו זבים וזבות נדות ויולדות. פב"ב לאכלי ליב מעמלי מעמם (נכורות לג.) בנגלי מעמל לנפש מעיב אים. אים נמחה אלון ליבור מחמ"ל. אבל נכי איכה לף ליבור נמחן (נמחמים בה וכנ"ל ופשי מ). מחוסר כפורים דזב כזב דמי. הוא הדין (מלרים) אלא הר מעיכו נקבו. מחוסר כפורים כזב דמי לענין קדשים אלא הוחר אלאי יהיה לה מלאי לא מלאי לא מלאי. ולם אלאי מיב כמת לא לם נגע בהו מיחמן (מנחים יא.).

רבינו גרשום

דקתני שחיטה ואינו אע"ג דלא צריך לכישרה בקדשים אלא בחולין ניהני נמי נזיר טמא דצריך קרבן לכישרה ביין קסבר ר' אליעזר נזיר טמא כי מיהי קרבן לאו לכישרה ביין קא מיהי ליה אלא שיהא ראוי לסיחל עליה נזירות דהדרה כרתיבי והיומם הראשונים יפלו ואפור ביין עד שיגמור נזירות דהדרה הלכך לא תני נזיר טמא: עד שיביא קינו. שתי פרידין: אם הביא אחת שתיית אוכל בקדשים לערב ויכול להביא האחת אפי' לאחר זמן: אם הביא חובתו מן הבהמה. אפי' בהמה אחת לעולה יצא או שתי בהמות עולה ושלמים יצא: ולא אמרו קן. שתי פרידין אלא להקל עליו אבל אם רצה להביא בהמה יביא: מה אחם. כשנטמאים לבדית ולמצות עולה ושלמים כתרבית ושלא את נערי בני ישראל וגו': לעזר. לקנין אחריבי משום להקל כדאמרינן לקמן: לעולת בהמה. אחת לא כל שכן: מינו קרא כן יעשה וחהם לא הוה מנחה: הוי אומר מוראה מוצא אסור בהנאה הוא נבלעין במקומן: תוחבי אומר כמם כאבוחיכם מה אבוחיכם לא נגנבו לבדית אלא במולה ושבילה הוצאת דמים הכי איש ליה דר' אליעזר בן יעקב דלמיכל בקדשים מיהי קרבן אלא קבבי לא מיהי אלא לאכפורי נפשיה בקבל שלא מצינו בכל התורה כולה אלא ב' פרידין: והקריבו הכהן אל המזבח שנאמר בנדבה העוף מה ת"ל והלא כבר נאמר והקריב כן התורים: שומע אני. שלא יפחות פעמים ברצוני תורים שנים: חובה מיהא לא אשכחן. דאחיא פרידה אחת והוי דגר חובה ניחה: בדמיך. בדם פפח דום ביולה: שבילה מגלן. דכתיב ויקח משה את הדם ויזרוק על העם הייגו הואה ונמרוי דאין דאיה בלא שבילה (דגמרינן) דהכי כתיב והוה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וכבס בגדיו: לדרוותיהם כתיב דאפילו לדרוותיהם

[1] כ"ב שיין לקף ח ס"ב

עין משפט נר מצוה

בת א מ"י פ"ט מהלי מחוסרי כפרה הלי ה ומלקין מ"ש: בם ב מ"י פ"ד מהלי בילה מקדש הלי יב ופ"ז מהלי ק"ש הלי יט: ל ג מ"י פ"ט מהלי קיש הלי ג ומלקין מ"ש: לא ד מ"י שם הלי ד ומלקין מ"ש: לב ה מ"י פ"ז מהלי איסורי ביאה הלי יט:

תורה אור השלם

1. ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה ששים יום ששת ימים תשב על דמי טהרה: ויקרא יב ה
2. ששים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ויקרא יב ד

שיטה מקובצת

[1] לא קאמר ר' תיבות קא"ל נמחק: [2] יצאה בשעה שהאריה: [3] ד"ן ע"י בחדושין: [4] לנקבה וקשיא לן ביום מ' לזכר ויום מ' לנקבה דעד: [5] הא. מ"א הא מתניתא הניא ר' יהודה היא: הא כמי ר"י היא דאמר בר. והא דקתני יולדת שוחטין וזורקין עליה ביום מ' לזכר ומ' לנקבה בתאומים איירי וכגון שילדה ולד שני לפתחתו של ראשון וביום מ' לזכר ומ' לנקבה דקתני אשני קאי דהייגו מ"א ומ"א דראשון ולשני כמאן דליתיה דמי. תוס': [6] ואי כמאן דליתיה דמי. תוס': [7] אכרת כי אלא ש"מ לטומאה ולטהרה ס"ל לר"י דולד שני כמאן דליתיה דמי. ומי ולא מציגו טהרה לשני כלל והיינו כלישנא בתרא דאי (דילמא) (נימא) כמי (רש"י) [ר"ן] ולפרש"י לא פשיט מה דמיבעיא ליה. תוס': [8] ולטומאה נמי ס"ל: [9] כי תניא ההיא בפסח הבא בטומאה. יומם מ' לאו דוקא אלא אכלן כי: [10] חזיא דקסבר טבול: [11] חזיא דהא מחוסרת כפרה לאי ביום מ' חזיא דקסבר בחוסר: [12] הא כתיתיה היכי אות ר' נמחק: [13] עי' בחדושין: [14] סוף סוף תיפוק לי דטמאה משום נדה. מצי לאוקמא דקיימא כימי ויבה דילדה בקרוב ריש קרשי לנפלים. תוס': [15] עי' בחדושין: [16] קמ"ל אר"ש תיבות דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם נמחק: [17] עי' בחדושין: [18] יום כולו רצוף: [19] [20] עי' בחדושין: [21] עפקינן ביולדת זכר בתוך שמתים שלו: [22] יעד כגון דבתראה לא שלמין ובהא רבנן: [23] חיבות תאומים נקבה נמחק: [24] טוהר אי לא: [25] תיבות לא קאמר ר"ש נמחק: [26] הכיפסקא יכי טומאה: [27] שמעיים ימי טוהר הוכה: [28] שמעיים ימי נמחק: [29] לקרבנות וגם טומאה נמי הוקרא אית ליה דיהיב: [30] משעת ליידתו ואילך אות ה' נמחק: [31] נמי אמרי כמאן: [32] דהא קא מכשרת חיבות אם כן ל"ש: [33] בפרה שהרי אין מביאה קרבנותיה עד מ"א יום הס"ר: [34] עליה הפסח אפילו היא מחוסרת כפרה בשביל השני ולאחר: [35] כפרתה על הראשון ותאכל: [36] שלו השלמת תתחיל לימי אות ה' נמחק: [37] דליתא לשני דמי כלומר לגרים תאומאה לראשון תתחיל ולהאריך ימי טוהר של ראשון אחרי ימי טומאתו של שני ועלים: [38] וטהרה של שני לענין אות ר' נמחק: [39] מיתוקמא כלומר בתאומים אלא בכל ולדות העלבה כדס"ד מיקמא שלא ילדה אלא בכה ביום מ' ריל מ' [40] דיפי טוהר דזכר ודקשיא [41] חדא הס"ר ומחדיר טבול יום דזב כזב דמי והיא טבולת יום אורך עד מ"א לזכר ומ"א לנקבה הס"ר ומחדיר ביום: [42] כפרה דהיא אינה מביאה כפרתה עד יום מ"א לזכר ומ"א לנקבה וקס"ר: [43] [44] עי' בחדושין: [45] לה לימי טהרה דראשון שנמאס: [46] עי' בחדושין: [47] תיבות דלדיריה ראשון נמחק: [48] עי' בחדושין: [49] מחיבות דקולא עד הס"ר בס"ר ליתא: [50] ועד כגון מ' אות ש' נמחק: [51] הנכר ראי"ב לא שלמי מ' דימי טוהר דאי"ב חוץ מ' דנקבה וכיון דלזכרן מלא שני מנין לא משכחת מפוזרין ראי"ב הדרא קושיא לדוכתיה למאי

[1] אפילו בשעה שהיא מלאת לשני לענין ימי טוהר כפ[2]: כז[3] **לא קאמר ר"י אלא לענין קרבן.** הוא דליתא ליה מלאת לשני לענין הואיל וכתוב זמן קרבן לאחון טלר: **אכל לענין טומאה וטהרה.** מוהה לעלמו לבד אותן של דאחון וקרבאן ימי הטומאה על שמו ומטולקין ממלאת של דאחון: כח[4] **ומיפסקא טומאה דשני.** אם ימי טוהר של דאחון וממלא ימי טוהר דדאחון דהא מלאת דדאחון א"ש דלא מליגן ליה לר' יהודה דהוה עיקר והדר מני שמונים כפ[5] ימים ימי טוהר לשני: **אי דלמא תומרא אים ליה.** לאפוקי לקרבנות כפ[6] ויהיה ימי טומאה וימי טהרה לשני משמע

[1] ליידתה ואילך ומשוכחת לאכול בקדשים עד מלאת ימי טומאה וטהרה אבל קולא לית ליה לחיות ימי הטומאה נקראין על שמו דשני לחיות נומרין[2] הסלמה לדאחון מחמיהן דלאחר מלאת שני בטל לגמרי מתורת מלאת דהא נמי קולא היא דהא [3] אם מכשרת לאכול טבולת יום בקדשים ועל כרחיך בעית למימר ימי טוהר לשני הלכך אי יהבת לדאחון הסלמת ימי טוהר קולא היא: **שוחטין.** אם הפסח חוזקים עליה ביום מרבעים לזכר. קס"ל ביום מ' דימי טוהר דזכר: **וזורקין כב עד כאן טמאה היא.** דמתוסרת כפרה [4]: **אמר רב חסדא הא מני ר' יהודה היא דאמר ולד שני כמאן דליתיה דמי.** ומוקים הא מתניתא בולדת תאומים היום אחד ושני למחר דמ' דשני הוי מ"א לדאחון והיום דאיה לחיות קרבנים על דאחון ואמטוענן דשוחטין עליה [5] ואפי' מחוסרת כפרה ולאחר שחיטת הפסח מכיא כפרתה [6] ומאכל לערב הפסח אלמא ולד שני כמאן דליתיה לחיות מעכב עליה שהתה מונה לו ומשכו ימי טוהר שלה עד למחר: **ואי אמרת בטומאה סבירא ליה לר' יהודה כמאן דאיתיה דמי.** לגרוס ימי טומאה שלו [7] דאלמה לימי טוהר של דאחון היכי שחטינן לאחוטאת נמי לא מצינא אכלה שהולד השני גרם להאריך ימי טוהר של דאחון יום אחד שביני לשני ומימי טומאתו הוא והספיק מניני של דאחון ולריכה להשלימו ועד יום מ' ושניים לדאחון אינה ראויה לחיות כפרתה אלא לאו ש"מ כמאן דליתא [8] דמי ועולין ימי טומאה וטהרה [9] שלו למנין ימי טוהר של דאחון: **לעולם אימא לך כו'.** והכיון בריתא לאו בולד שני מיתוקמא [10] אלא בכל ולדות דעלמא ודקשיא לך הא לאוחמה נמי מחוסרת כפורים היא בפסח הבא בטומאה עסקינן דנטמא

רוב הקהל ומשתמלאי טומאה לגביה: **לא יאכלו ממנו כו'.** דכי מישתמלאי טומאה בלבור לגבי טומאת מת מישתמלאי דכתיב (במדבר טו) אים כי יהיה טמא לנפש וגו' ועלה דרשינן (פפחים דף פו:) אים נדחה לפסח שני ואין לבור נדחין אלא עושין בטומאה: **לא יאכלו בדלא עכלו.** דלא פסקו מזיבה לא פסקו ולא פסקו ולא עכלו אלא בולד יולדת ביום מרבעים לזכר כשמיני לנידתה: **א"ש.** אמאי נקט ש"מ לזכר לא שמונים לנקבה משמיני לנידתה נמי חזיא: [11] **ביום מ' נמי לא חזיא.** אמאי לאוחמה דהא מיתחסרת כפורה [12] וקס"ד מחוסר כפורים דזב כזב דמי ואינו אוכל בפסח הבא בטומאה: הא דרבא כמה [13] ביום מ' דימי טוהר כלל אלא הכי מוקים לה בולדת ביום מ' לטהרתה הילדה זכר אחר ולדה ביום מ' לאורתא נמי לא מציא אכלה אלא לאו ש"מ לטהרה ולטומאה [14] ס"ל לרבי יהודה ולד שני כמאן דליתיה דמי לעולם אימא לך לטומאה ולטהרה סבירא ליה לרבי יהודה דולד שני כמאן דאיתיה דמי [15] וכי תניא ההיא בפסח הבא בטומאה ומי אכלה והתנן [16] פסח הבא בטומאה לא יאכלו ממנו זבים וזבות נדות ויולדות ההיא [17] לא אכלי כי לא טבילן כי תניא ההיא דשוחטין וזורקין עליה דהא טבלה א"ה משמיני דיליה הוא דחזיא משמיני לא חזיא [18] קסבר טבול יום דזב כזב דמי אי הכי ביום מ' נמי לא חזיא [19] לאיי ביום מ' חזיא קסבר מחוסר כפורים דזב לאו כזב דמי ולרבא [20] דאמר מחוסר כפורים דזב כזב דמי הא [21] מתנייתא היכי מתרץ לה אמר רב אשי רבא [22] מתרץ לה ביום מ' ליצירת זכר וביום שמונים ליצירת נקבה ור' ישמעאל היא [23] דאמר לזכר מ' ואחד לנקבה שמונים ואחד [24] סוף סוף תיפוק לי דטמאה היא משום נדה בלידה יבישתא [25] אי הכי מאי למימרא מהו דתימא [26] אי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם "קמ"ל [27] דאפשר לפתיחת הקבר בלא דם א"ר שמעיה ת"ש [28] ששים [29] יכול בין רצופין בין מפוזרין ת"ל יום מה יום [30] רצוף אף ששים בולן רצופין מני [31] אלימא רבנן מי אית לרבנן מפוזרין אלא לאו רבי יהודה היא ומדקא יהיב לה ששים רצופים בהדי הדדי ש"מ חומרא אית ליה לר' יהודה קולא לית ליה לא [32] לעולם רבנן היא והכא במאי עסקינן [33] ליולדת זכר מתוך שמונים של נקבה סוף סוף שלמין יומי דקדמאה ועד [34] כאן דבתראה לא שלמין דהא רבנן [35] הולד שני מנו אלא משכחת לה לרבנן ביולדת תאומים נקבה קדמייתא וזכר בתראה וכגון דילידתיה לזכר בתראה בעשרים ליומי טהרה דבעיא מינקט ליה שבעה יומי טומאה דלידה [36] תאומים נקבה וה"ק יכול היכא דילדה תאומים נקבה מעיקרא וזכר לבסוף תפסיק טומאה דלידה במיצעי ונימני לה ששה וששים מפוזרין ת"ל יום מה יום כולו רצוף אף ששים כולם רצופין אמר אביי ת"ש [37] שלשים יכול בין רצופין בין מפוזרין ת"ל יום מה יום כולו רצוף אף שלשים רצופין מני הא אלימא רבנן ומי אית להו לרבנן

מפוזרין

תוספות וקשה דלית ליה. לבשלים ימי טוהר לאחון (ימי טוהר לאחון) כמספר ימי טומאת הבני פיכ"ר ובמסכת נמי אינו בטל לגמרי דהר קולא דמסכת לאחון הוא לגבי קדשים לאחר לו ימי טוהר לבד לו ואין נדחה מבמיתי עלה שאחון חוזקון כי ובמסכת מיבה בולד שני כמאן דליתיה ובמסכת לאחון ימי טוהר לבני לו ימי טוהר מומרת אלמי לידי קולא הוא שאחה מחיה לאחון עם בעלה כל אחון הימים אביי שהיא דוחה לבן נדחה אלי לאחון ימי טוהר כלל ולבנון הוי דימי טוהר דמסכת ימי טוהר דבני אין נמסכון אחר הלאחון מבנון מלאחון לאחון ימי טוהר דמיבה בולד שני מומרת לאחון ימי טוהר לאחון ולבנון הוי ומסמנן אחר ימי טוהר שין ומתמרון מבנון אמריי נמסכן מחרבות בתוספתא ולבה ומעמה אמסמנון מן אחרון כמו שאם נעמה בתת שסופר לנומאה אחרונה לו אינו אלא כנגד שסופר מן הלאחון ל"ל כי דנגה מוקמת מלאחון ולבנון אחרון ולאחון אינו אלא לבנון נדחה אם לאחה בתון ז' ימי לידה לא הסבינן כדאחה מלאחון אלא מוקמת ז' ימים מלאה ולאחון ולבנון אם אם לבה בתון ימי נדחה אינה מעה אלא מיום לידה ומה לאחר בולד אחר ולד שסופרת אחר לאחרון לאחר ימי נדחה בתוספתן ימי טומאתא ולד לאחון דומיא דטומאתא אחר ובומאתא נדה דמיתי עלה נמוסמת אחר אם לבה אחר (ניל ד') ז' ימים לו ה' לנדת נקבה לא לאחר מבין הנקבה בנו ולא אחמה אלא ז' ימים מיום לידה אחרון שבן כלים ליום ר"ח לו ר"ב לנקבה ראחמלי ימי טוהר מלאן דבין ז' ימי טומאתא זכר ובנלאן בתון (ל') שבועים בתון לאן אם לנקבה לאן ימי טומאתא נקבה לבנון: **אי אשר לפתיחת הקבר בלא דם.** מיתה ל"ב לנתה אלמנרע לאמתמה נבי זכר ובומאתא ז' ימים ואומר רבי דלא לאו קולא ה"ל מבמתא שבועים מבין מיבמה דעבמתה מבינה ואפ"ה שבועים כ"ש זכר שהוא מוטבו ומכ"ש אינה מלאה בתר"כ: **ש"מ** חומר בר. דלינה לאמר לעומר לעומת כיינו מימי פסחו של זב שלא יהא טומאה מפסקין מיבמה ה"ל ל"ג יום יהיו עקרים דמתיב תמיד בין מלאת לדמי טהרה מלאת דאון לאחון:

[1] אינטריך קרא פפחדרין לרבנן הס"ר תיבות וכיון דיבינן לולד שני משום דלא נמחק: [2] שנתעברו בעשרים ליומי טהרה דנקבה עשרים אות ל' נמחק:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com